

- היה אצלי ווסרמן. הטענות האלו של המזרחי והאגודה סוגזמות ולא תמיד מבוססות. אין לו תביעות על כל החפירים שמילא פעם. שאלתי במה הוא אחר, כי המסטר הישן שהוא עשה הכל בטל.

הוא הציע להעסיקו בביצורים, כי הוא סחנדס. הסכמתי בתנאי שאברר עם כל העוסקים בכך. אבל ביקשתיו לקחת על עצמו גם הפיקוח הרתי יחד עם מועלי האגודה והעובד הדתי.

- נחקיימה לפנות ערב ישיבת הנהלת הסוכנות, לצערי לא יכולתי להשתתף בה.

23.6.48, יום ד', ט"ז סיון תש"ח

לא כל האצל המגויס ערך לכפר ויתקין ולח"א. אצל, גבעתי נשארו 200 אנשי אצל (נשקם נסגר). אצל אלכסנדרוני יש 550 אנשי אצל. נשקם נאסף ונשמר ע"י אנשי אצל.

- מסלחת מהנגב י. גרשוני (נירעם), נוימן (חצרים), יהודה רוטשילד (גברעם), שלמה לויין (בארום, יצחק), ראובן צנטנר (דורות).

התאספו אתמול. מודאגים מחוסר שיירה, מזון וציוד, שמועות על מו"ם (וחור על הנגב). רוחמה, דורות הם משקים, ניר עם וגבר עם

במקצת, אחרים - רק זיהוי בלבד.

חישובים מנותקים - החי בזה חכמה ואי-אפשר היה להתנבר על כך? דאו אי-סדר בהנהלת העניינים הנוגעים למשקים, ומשום כך חוששים שאולי גם בצבא יש אי-סדרים. העבירו המרכז פניר עם לדורות ואח"כ לרוחמה. הצבא צריך לשקול זאת, אבל לא הסרירו למשק ועשו זאת בלי הודעה למשק. העבירו גם בית חולים, מחנה פועלים ע"י הצבא.

במשקים חסר נשק (הודעתי - נתן נשק למשקים). אין הספק

ואין סדר בחלוקת האספקה. כשהעבירו מרכזי צבא ממקום למקום ננבכה אספקה - והדבר לא נחקר, מרכז האספקה פשוט לצבא ולמתישבים. המשקים דרשו שתופס בחלוקת האספקה ולא נענו. לא מקבלים עתונים - אם כי יש אווירונים. גם החיילים לא מקבלים עתונים. גם מכתבים לא מקבלים בסדר.

נוימן - עוסד על מצב הנקודות הקטנות והמבודדות. דואנים

לגורל הנגב ולבטחון הנקודות. בנקודות אלה אין אף מחלקה של הצבא, וכמעט נשק ועוד פחות תחמושת. יש עובדים גם על כמה פעולות - ויש לחקור. למשל? למה לא כבשו באר שבע ב-15 למאי, מתנגדים לגיוס המוחלט של הנקודות - וגיוס זה נוצל לרעה. הוצאו אנשים מהנקודות יתר על המידה. בחצרים יש 40 בחור, הוצאו 8. מקודם היו המשקים מביאים אספקה בתוך חשיירות - נוסף על האספקה הכללית, הרכוז עכשיו מונע אספקה נוספת, המנגנון הצבאי אינו מוכשר, יש עוד פלאי, אבל הולך ופוחח, והמנגנון הצבאי לא יכול להשתלט על המצב.

יהודה - גבר עם קרובה ליד מרדכי , הכשלוֹן שם היה מכאיב,
לא היו רגילים לכשלוֹנות. חרדים לגורל הנגב. המסק הורעש אבל לא
ניזוק. יש 150 דונם בנגב של תפוחי אדמה - ואין ידים עובדות
לעקור אותן, ואין אוכלן בבריר יש אלפי דונמים זרועים - ואין
קוצר. אין למי לפנות. לא מאמנצמסאישי הנגב לפיקוד, נתערער
האמון במיוחד (ישראל שואל: מדוע? הפעולות הצבאיות להנגז יד -
מרדכי לא היו יעילות. גרשוני - כל אנשי המסקים סבורים שאנשי
יד מרדכי היו בסדר).

שלמה לוי - בארות יצחק אינו עוד מסק. ואם עלינו לחשאר -
יש להביא ציוד. הורעשו - ולא היה מכן. דרושים נסק ואנשים.
אנשי המסק הם למעשה חיילים - אבל חומש אינם מקבלים.

ראובן צנטנר (דורות) - בנשקות, אפסנאות, באלחוש, באמצעי
זהירות, אמצעי האמלה - אין סדר. בנזין התגלגל שבועות במקום
מוזנח: ביקשו מהמטה לרכז ולשמור. לא מצאו אוזן קשבת. מדברים
באלחוש בלי קוד. מספרים היכן המפקד, לאן הולכים.

ראובן סחב בעצמו מכונת ירייה ורובים שהתגוללו ללא סדר.
ב-15 למאי באו אנשים מבוהלים מנייר עם, והסתובבו סאות בדורות
בלי הסוואה, למחרת הופצו. ראשהמטה גרשוֹן מרוחמה כשפנו אליו
אמר שאין לו שליטה על המועלים, על סו"ב, ואינו יכול להשתלט.
קבעו אז משטרה צבאית. אין משמעת כמלונות, אין עונשים. תפסו
גנבים במסקים, שחטו כבשים - כשפנו למפקדים - אמרו המפקדים

תעשו מה שאתם רוצים. דורש חקירה על מה שלא נעשה מדוע לא פוצצו
קו הרכבת לעזה המוליכה יום יום שתי רכבות עם תחמושת לחיילים?
נכזלו באשדוד - מפני איחורים והוכרחו לסגת. לפני 15 במאי
בערנו הערבים מהכפרים. לא היה כוח להחזיק בהם (מוחרקה, כוכבה,
חוליקת). המסקים היו מוכנים לשלוח פלם לחוליקת. דרשו מכונית.
גויס - הובסה ולא נתנו. כמה מהמפקדים הגבוהים לא היו בסדר -
לא שמרו על משמעת, לא שמרו על האפלה, על כניסה למקלטים, המפקדים
מאחרים ליסון ביום (בודאי לוחמים בלילה) בעיקר טוענים על חנים -
עודד מסר (מבית אורן) קצין המבצעים, וגרשון רבינוביץ (רוחמה)
קצין המנהלה - על היותם מחוסרי יכולת.

אין ר.צ. מאזים המיקוד בענין יד מרדכי.

ציינתי שחשיבות המשקים גם כמבצרים צבאיים ידועה לנו, ויש
הכרה מלאה בצורך לצייד המשקים בנשק ולתח תגבורת באנשים. גורל
הנגב יוזרע ע"י הכוח הצבאי שלנו, אולי גם במידה ידועה ע"י
דיון פוליטי. בממשלה יש הכרה חשיבותם של הנשק. מקרי אי-משמעת
לא מיוחדים לעכו בלבד, לצערי בענין האספקה יש כנראה ליקוי, ויש
מקום לתיקון. הוא הדין בסדרי הדואר.

- לוקרו המצב באנגליה לא הושב. גולדמן פסימי ביחס ליחודים
ואופטימי ביחס לאנגלים - לוקר רוצה לשוב, אבל רוצה מקודם לסדר
הענינים שנשארו עם (עד מתי?).

- פול שולמזן הגענו לכפר ויתקין בליל 12 בשעה 2 לפנות בוקר.
אנית אצל היתה קרוב לחוף. חיכו לאניתנו השני ושתי סירות.
הראות היתה רעה. בשלוש הניעה האנית השניה והסודית. שלחו הסודית
לחוף לזהות האנית - חצי מיל קרוב לחוף. חזרו והודיעו שהאנית
פורקת. (היא התחילה לפרוס העולים ביום ב' בשעה 10 בערב).
פול זכר האורות ק"ל ל"ל למען שחסירות יכירו אותה ויפסרו לה
אם אנית אצל עומדת לעזוב. הפקודה שניתנה לפול היתה רק להתרות
באנית אצל, אבל לא לפגוע בה בלי פקודה נוספת מח"א.

בש בבוקר צוה פול לאניות להתקרב לחוף עד כמה שאפשר.
שלח גם סירה למכמורת - כי נאמר לו שבקבוץ זה יקבל פקודות, אבל
כשהגיע - שמה לא היו פקודות.

התקרבו לאנית אצל וראו שהיא פורקת מכוניות ואנשים -
במשך הלילה היתה אצל במרחק של 150 מטר מהחוף, אבל לאחר שפרקו -
קלה, והתקרבה יותר לחוף.

ביום שני בעטר בבוקר עמדה אנית אצל במרחק 160 מטר מהחוף.
על סיפון האנית היו 40 איש, בידם היו 13 נגד אווירונים.
על הגשר היה מנחה ביינין לבוש ציווילית, במשקפים שחורים.
במחסן האנית עבדו כעשרים איש. אריה קמלן הסתובב בסירה סביב
האנית ודיבר אהם. ראה ארנויים קטנים במחסן. פרקו בשתי סירות
חתירה ובסירת מוטור לפלישה. מהחוף הובאו 8 אסדות פלישה שהכניסו
ולא הצליחו לעבודתה.

על החוף עמדו כמאה איש מזוינים של אצל, לא במצב חכן, לרשותם היו כעשרים וחמש מכוניות, לא היו מסודרים להנחה. עברו לאט, בלי היסזון ושויעץ. הארגון לא היה טוב, הורידו רובים ותחפושת בחוף ארנזים. הרברים שצקולא הטעינו עוד על אנטומובילים, אלא היה מונח על החוף (בלילה שלפני זה בקשו ממכסורת עזרה לארגון הפעולה והעזרה ניתנה לפי תקודה לעזור לירידת עולים). אנשי אצל קיבלו את אנשי הסירה שלנו יפה. - בארבע אה"צ נשתנה היחס כנראה קרה משהו על החוף. הגיעו כבר גדודים שלנו וחטמו החוף. קפלן דיבר עם רב החובל של האניה, יהודה אמריקני, אם נתן תקודה לירות - ענה: לא.

בארבע החלו יריות על החוף. מהאניה ראו תנועת צבא, ופול לא ידע מי הם. בשעה 9 בערב (יום ב') החלו יריות מהחוף ומאנית אצל לאניה שלנו. הוצקס שלנו ענתה ביריות. התקודה היתה לירות רק כשהם יורים, ולהפסיק - כשהם מפסיקים, לפני שקיעת החמה ראו מהאניה מונח צמונה. פול נתן תקודה לפנות דרומה וצוה לאילת לירות מעל האניה למען הכריח אותה ללכת דרומה. הוא גם צווה שהאנית תאיר - היתה עד אז אפלה - וזאת עשתה מיד. אילת ירתה ואצל פנתה דרומה, ופול צווה על אילת להפסיק האש. פול הודיע לת"א שיוצאים לצד אניב ומבקשים הוראות. פה אנשינו עשו משנה, אצל שסח קרוב לחוף. מחלכה היה 12 קשר, וזנווד - 14, אולם אילת והסירות רק 8-9 קשר. אלשלינה נצטוותה להתקרב - אבל ענתה שאינה יכולה לקרוא. פול עשה עוד משנה. לא ברק הנוויגציה בעצמו, שאל קצין אם אפשר להתקרב לחוף, הקצין ענה לא. פול סבור שלא אמר לא האמת - בזמן השיט שאל פול את אצל אם דרושה להם עזרה רפואית. התשובה היתה שלילית. פול דרש מהאניה לווז מערב -

אבל אצל עשתה עצמה כאילו לא שומעת, ע"י סידני עלי התקרבה
ווגווד 150 מטר לאצל, דיבר עם רב החובל, שאניתו היא פנמית,
ונמצאת במים טריטוריאליים ועליהם להשמע לפקודות הממשלה. צנה -
שאינו יכול לזוז מערבה, כי אין לו דלק. צווה שוב לזוז מערבה.
זה היה ע"י רדינג, וראה שאינם שומעים לפקודות - זה היה בשעה
אחת בלילה (ליל ג') כשראה פול שאין היא נשמעת - ירה מעליה.
באחת בלילה החלו יריות מאניה אחת לשנה. הפגזים הלנו לא היו
מפוצצים אלא רק נוקבים.

כשאצל כבר היתה ע"י החוף נתקבלה פקודה לעצור אותה
ולא לתת לבוא לת"א בכל מחיר. היה כבר מאוחר. אחרי זה כל הלילה
והבוקר היה שקט. בשבת בבוקר אתמול קיבל פול פקודה ללכת עם
ווגווד לקיסריה להביא משם אניה קטנה, ואילת נשאר (אילת הניעה
לת"א בשתיים בלילה). בצהריים חזר פול עם האניה השניה לת"א - היו
כבר יריות מהחוף לאנית אצל, כמה מה צלילים הניעו לאניותינו,
ופול צווה על אניותינו להתרחק מערבה. נשארנו שם עד 5,30 אה"צ.
במסר כל היום האניות שלנו לא ירו אף פעם. מדוע החלה האניה
לבעור? פול לא יודע, יתכן שתותח שלנו מהחוף פגע בה. אניות שלנו
היו במרחק 3-4 מיל מהחוף. אנית אצל יכלה לקחת 4000 טון מסא.
יש לה ציוד טוב - בכל אופן היה לזוז רדיו ועוד.

- אחה"צ ישיבה קצרה של הממשלה שבה שפירא ופישמן התפטרו בגלל
שלא היכלו הצעת פישמן, לשחרר מיד כל העצורים. ומועצת המדינה
שנמשכה עד חצות.